

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/41858 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 25 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 april 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

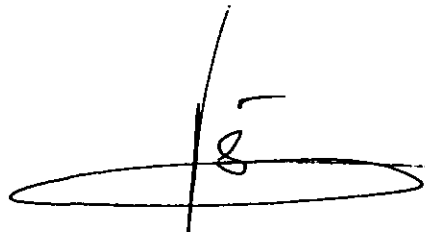
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 september 2008

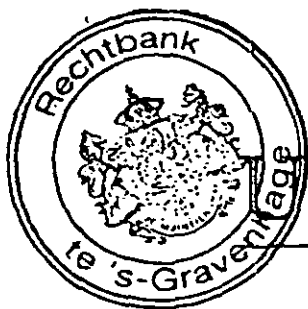
418.

Verzonden: 22 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/41858

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Irakese nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. R.J.J. Flantua, advocaat te Utrecht,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M.B.Y. Vet, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 15 november 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 22 november 2006 afwijzend op de aanvraag beslist. Eiser heeft hiertegen beroep ingesteld. Bij brief van 7 december 2006 heeft verweerder medegedeeld de bestreden beschikking in te trekken. Bij brief van 9 augustus 2007 heeft verweerder aan eiser bericht voornemens te zijn de aanvraag af te wijzen.

1.2. Op 12 september 2007 heeft eiser zijn zienswijze op het voornemen van verweerder de aanvraag af te wijzen ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 10 oktober 2007 vervolgens afwijzend op de aanvraag beslist.

1.3. Op 6 november 2007 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld. Op 2 januari 2008 en 22 maart 2008 heeft eiser de gronden van beroep ingediend.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft op 26 februari 2008 een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 3 april 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Ter ondersteuning van zijn aanvraag heeft eiser, samengevat, in zijn gehoren van 16 november 2006, 20 november 2006 en 7 mei 2007 het volgende naar voren gebracht. Eiser stelt te zijn geboren in en hier tot zijn vertrek uit Irak te hebben gewoond. In 2005 is eiser 'peshmerga' geworden en is hij tewerkgesteld als één van de veertien persoonlijke lijfwachten van van de -clan (aangesloten bij de Kurdistan Democratic Party). Eiser heeft vervolgens in het geheim een relatie gekregen met de dochter van Eén van de lijfwachten, heeft op 20 september 2006 eiser, hand in hand met gefilmd. Deze opname is op 22 september 2006 aan de zoon van getoond. Vervolgens is een groep van ongeveer vijftien personen verhaal komen halen bij het ouderlijk huis van eiser. Toen eiser hiervan door zijn moeder op de hoogte werd gesteld, is hij (op 25 september 2006) op de vlucht geslagen. Eiser is gevlucht omdat in dienst is van de overheid (KDP) en de overheid, zo stelt hij, hem niet kan beschermen.

2.2. Bij proces-verbaal van 16 november 2006 heeft de Koninklijke Marechaussee (Kmar) vastgesteld dat een door eiser overgelegd identiteitsdocument met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet door de bevoegde autoriteiten is opgemaakt en afgegeven.

2.3. Bij beschikking van 10 oktober 2007 heeft verweerder de overwegingen uit zijn voornemen van 9 augustus 2007 overgenomen en de aanvraag om de volgende redenen afgewezen. Eiser heeft geen documenten overgelegd om zijn nationaliteit, identiteit en reisroute te kunnen laten vaststellen. Aan de overgelegde identiteitskaart kan, blijkens het proces-verbaal van de Kmar van 16 november 2006, geen waarde worden gehecht. Nu eiser geen documenten kan overleggen en niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem is toe te rekenen, is de oprechtheid van zijn asielaanspraak op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit aanspraak. Aangezien sprake is van omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, onder d en f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), dient van het asielaanspraak een positieve overtuigingskracht uit te gaan. De verklaringen van eiser over zijn gestelde woonomgeving overtuigen onvoldoende om de gerezen twijfel aangaande zijn identiteit en herkomst weg te nemen. Eiser noemt een aantal plaatsen in de buurt van, maar deze plaatsen zijn of niet gevonden of met een zodanige afwijkende spelling, dat niet is gebleken dat het dezelfde plaats betreft. Bij het traceren van de plaatsen zijn meerdere spellingsvormen gebruikt en de door eiser op 5 december 2006 overgelegde kaarten betrokken. Anders dan eiser heeft verklaard werd tijdens het regime van Saddam Hoessein in in de Arabische (en niet in de Koerdische) taal onderwezen, ligt de plaats Mosul ten noordwesten van (en niet ten zuiden van in dezelfde windrichting als Kirkuk of in de richting waar de zon in opkomt), ligt niet op de weg van Mosul naar Arbil, stroomt de rivier de Tigris in de omgeving van liggen in de rivier die door stroomt eilandjes en bestaat de brug over de rivier uit twee (in plaats van één) brugdelen. Ook verder heeft eiser geen objectief verifieerbare informatie weten te geven op grond waarvan wel aannemelijk is te achten dat hij uit en daarmee uit Centraal-Irak afkomstig is. Nu niet aannemelijk is geworden dat hij uit afkomstig is, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden. Daarenboven heeft eiser vage en summere verklaringen afgelegd over zijn asielmotieven. Eiser heeft op 7 mei 2007 verklaard niet te weten wat het kaliber van zijn wapen was.

Dit mag wel van hem worden verwacht, nu dat tot zijn uitrusting als bewaker behoorde. Gelet hierop vindt geen inhoudelijke beoordeling plaats en komt eiser niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef onder a, b, c of d, van de Vw 2000 of, zo betoogt verweerder bij verweerschrift, op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van Richtlijn 2004/84/EG van 29 april 2004 (hierna: 'Definitierichtlijn'). Ter zitting heeft verweerder betoogd dat onvoldoende duidelijk is uit welk deel van Irak eiser afkomstig is en dat dit relevant is voor de beoordeling van de vraag of sprake is van een gewapend conflict.

2.4. Eiser kan zich niet verenigen met de bestreden beschikking en heeft daartoe, onder verwijzing naar zijn zwaarwegend advies van 17 november 2006, het nader gehoor van 7 mei 2007 en de zierswijze van 12 september 2007, zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd. Eiser stelt dat zijn identiteit en nationaliteit met de door hem overgelegde identiteitskaart is aangetoond en dat hij tot de conclusie is gekomen dat deze kaart niet vals is. Het document is op rechtmatige wijze verkregen. In Irak worden documenten blijkens pagina 34 van het ambtsbericht van juli 2005 onrechtmatig afgegeven en mogelijk is dat hier gebeurd. Eiser stelt voorts dat zijn asielrelaas wel geloofwaardig is. Eiser stelt, onder verwijzing naar het ambtsbericht van juli 2005, pagina 6, dat tijdens het regime van Saddam Hoessein in Irak wel in de Koerdische taal werd onderwezen, dat niet verwacht kan worden dat hij de windrichtingen kent, dat hij als ongeletterde weinig van zijn eigen wapen weet en dat de door hem over de woonomgeving gegeven informatie, waaronder plaatsnamen, juist is. Gelet hierop is, zo stelt eiser, ten onrechte geen verblijfsvergunning aan hem verleend. Eiser stelt achtereenvolgens in Irak te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag (a-grond), dat zich bij terugkeer een reëel risico voordoet van schending van artikel 3 van het EVRM (b-grond), dat hij voldoet aan de voorwaarden die zijn neergelegd in het door verweerder geformuleerde traumatabeleid (c-grond) en voldoet aan de voorwaarden die zijn neergelegd in het categoriale beschermingsbeleid (d-grond). Tot slot betoogt eiser, eerst in beroep, dat een vergunning moet worden verleend op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Eiser is, gelet op zijn asielrelaas, van mening dat zijn leven wordt bedreigd als gevolg van willekeurig geweld in een conflict in Irak. Hij loopt de kans dat hij op grond van eerwraak om het leven wordt gebracht, maar dat het onder de noemer "willekeurig geweld" naar buiten wordt gebracht. Bij brief van 22 maart 2008 heeft eiser gesteld dat de beantwoording van de op 12 oktober 2007 door de Afdeling bestuur rechtspraak van de Raad van State (ABRS) aan het Hof van Justitie gestelde prejudiciële vragen relevant zijn voor onderhavige zaak en dat de beschikking op dit punt ondeugdelijk is gemotiveerd. Ter zitting heeft eiser betoogd dat een enkel beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn in deze zaak voldoende is, omdat eiser afkomstig is uit Irak.

Beoordeling van het beroep

2.5. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c en d, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of

Zaaknummer: Awb 07/41858

blad 4

c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of

d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.6. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij het onderzoek naar de aanvraag wordt ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d en f, van de Vw 2000, mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse identiteitspapieren heeft overgelegd (onder d) en/of geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij dit niet aan hem is toe te rekenen (onder f).

2.7. Niet gebleken is dat de conclusie van de Kmar, dat een door eiser overgelegd identiteitsdocument met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet door de bevoegde autoriteiten is opgemaakt en afgegeven, onjuist is. Eiser heeft zijn stelling dat de overlegde identiteitskaart niet vals is niet nader onderbouwd, bijvoorbeeld met een contra-expertise. Verweerder heeft er dan ook van uit mogen gaan dat eiser valse identiteitspapieren heeft overgelegd.

2.8. Nu eiser geen andere documenten heeft overgelegd heeft verweerder zich voorts terecht op het standpunt gesteld dat eiser ter staving van zijn aanvraag geen documenten heeft overgelegd om zijn nationaliteit en identiteit te kunnen vaststellen en heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat dit aan hem is toe te rekenen. Derhalve heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d en f, van de Vw 2000 aan eiser kunnen tegenwerpen en daaraan de conclusie kunnen verbinden dat daarmee op voorhand afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

2.9. Nu aan eiser artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d en f, van de Vw 2000 is tegengeworpen, mogen in zijn asielrelaas, volgens vaste jurisprudentie van de ABRS en het door verweerder gevoerde beleid, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongenijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de verklaringen van eiser over zijn gestelde woonomgeving onvoldoende overtuigen om de gerezen twijfel aangaande zijn identiteit en herkomst weg te nemen. Eiser heeft tijdens zijn gehoren van 16 november 2006 en 7 mei 2007 de woonomgeving omschreven en de namen van diverse omliggende dorpen genoemd. Eiser heeft echter geen kaartmateriaal overgelegd waaruit blijkt dat al deze dorpen zich inderdaad in de omgeving van zijn gestelde woonplaats bevinden. Op de door hem op 5 december 2006 overgelegde kaarten is het merendeel van de plaatsnamen in ieder geval niet terug te vinden. Ook is niet gebleken dat op de weg van Mosul naar Arbil is gelegen en dat zich, zoals eiser stelt, geen eilandjes bevinden in de rivier die door stroomt. De stelling van eiser dat de door hem over de woonomgeving gegeven informatie juist is, is dan ook onvoldoende onderbouwd.

Verweerder heeft, in aanmerking genomen hetgeen in de beschikking dienaangaande is overwogen, de door eiser gestelde identiteit en herkomst in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. Voorts heeft verweerder in redelijkheid kunnen vaststellen dat eiser op 7 mei 2007 geen informatie heeft kunnen geven over het kaliber van zijn wapen. Het standpunt van eiser, dat dit niet van een ongeletterde kan worden verwacht, wordt niet gevolgd. Immers, analfabetisme staat er niet aan in de weg kennis te vergaren over het kaliber van een wapen en daarnaast mag van iemand die beroepsmatig actief is als lijfwacht verwacht worden dat hij het kaliber van zijn wapen kent.

Op basis van het voorgaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser geen positieve overtuigingskracht heeft. Hetgeen eiser verder heeft gesteld kan daar geen verandering (meer) in brengen.

2.10. Nu verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan eiser aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000 geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.11. Naar aanleiding van het beroep op het voor Centraal-Irak geldende categoriale beschermingsbeleid overweegt de rechtbank als volgt.

In hoofdstuk C24/11.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) heeft verweerder het volgende vastgelegd: 'De veiligheidssituatie in Centraal-Irak is ten opzichte van april 2006 verder verslechterd. De centrale overheid heeft in grote delen van het land geen geweldsmonopolie en kan haar burgers niet tegen willekeurig geweld, dat aan de orde van de dag is, beschermen. Het geweld dat zich voordoet lijkt ongericht, in die zin dat een ieder er het slachtoffer van kan worden. Wat betreft de mate van geografische spreiding van het geweld dient te worden opgemerkt dat het geweld zich grotendeels voordoet in het soennitische midten van Irak. Noord-Irak is relatief veilig. Asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak komen daarom behoudens contra-indicaties op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel (zie C2/5).'

In paragraaf C2.5.4 van de Vc 2000 staat onder meer vermeld: 'Bij de beoordeling of een verblijfsvergunning op grond van het categoriale beschermingsbeleid moet worden verleend, wordt niet in de eerste plaats gekeken of de verklaringen van de asielzoeker die de inhoud van het asielrelaas betreffen, geloofwaardig zijn. Het gaat hier in beginsel immers om de vraag of de asielzoeker behoort tot een categorie die in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op deze grond. Vanzelfsprekend moeten de identiteits- en nationaliteitsgegevens wel buiten twijfel staan.'

Nu eiser niet aan nemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak komt hij niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van het categoriaal beschermingsbeleid. Verweerder heeft dan ook een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 kunnen weigeren.

2.12. Eiser heeft tot slot in zijn beroepschrift een beroep gedaan op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Personen die een reëel risico lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15 kunnen in aanmerking komen voor een subsidiaire-beschermingsstatus. Ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn bestaat ernstige schade mede uit een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Van ernstige schade bestaande uit een ernstige en individuele bedreiging, als vorenbedoeld, kan slechts sprake zijn, indien zich in het land van herkomst van de vreemdeling willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict voordoet. Of de vreemdeling onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt, hangt daarom af van de vraag of de door hem gestelde schade is terug te voeren op het bestaan van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Indien zich in het land van herkomst van de desbetreffende vreemdeling ten tijde van het besluit zodanig conflict niet voordoet, valt hij reeds daarom niet onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn en kan hij aan die bepaling geen aanspraak op bescherming ontlenen, aldus de ABRS op 29 februari 2008 (JV 2008, 168).

De rechtbank zal, mede gelet op deze uitspraak, eerst beoordelen of eiser aannemelijk heeft gemaakt dat in zijn gebied van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Niet in geschil is dat eiser de Irakese nationaliteit bezit. Eiser heeft echter, gelet op hetgeen onder 2.8 en 2.9 is overwogen, niet aannemelijk weten te maken uit welk deel van Irak hij afkomstig is. Zo blijft in het ongewisse of eiser nu uit Noord- of Centraal-Irak afkomstig is. Verweerder heeft ter zitting terecht betoogd dat dit wel relevant is voor de beoordeling van de vraag of in het gebied van herkomst sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. De veiligheidssituatie in Irak en de vraag of sprake is van een gewapend conflict dient, ook naar het oordeel van de rechtbank, immers per gebied te worden beoordeeld.

Eiser heeft, ook na een uitnodiging daartoe van de rechtbank op de zitting van 3 april 2008, niet onderbouwd waarom de enkele stelling dat eiser afkomstig is uit Irak voldoende zou zijn voor een beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. Eiser heeft bijvoorbeeld niet gesteld dat in geheel Irak sprake is van een gewapend conflict. Daarmee heeft eiser miskend dat bij een beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, in enige mate aannemelijk dient te worden gemaakt, en ieder geval gesteld dient te worden, dat in het gebied van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Nu eiser niet aannemelijk heeft gemaakt uit welk deel van Irak hij afkomstig is en hij op geen enkele wijze heeft onderbouwd dat in het gebied van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, kan hij niet onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn worden gebracht. De rechtbank constateert daarnaast nog dat, voor zover eiser wel onder de reikwijdte zou kunnen worden gebracht, hij ter onderbouwing van de mogelijkheid van "willekeurig geweld" slechts heeft gewezen op zijn vrees voor eerwraak. Aangezien zijn asielrelaas niet geloofwaardig is geacht kan deze vrees, ongeacht de uitleg die door het Hof van Justitie aan artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn zal worden gegeven, evenmin leiden tot verlening van een subsidiaire beschermingsstatus.

De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding de zaak aan te houden dan wel de bestreden beschikking te vernietigen.

2.13. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de aanvraag terecht afgewezen. Het beroep is dan ook ongegrond.

Zaaknummer: Awb 07/41858

blad 7

2.14. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. **Beslissing**

- De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 25 april 2008.

16/05

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzenden:

25 APR 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Louwerse van der Velde

ADVOCATEN BV

Advocaten en Procureurs

Mr L. Louwerse
 Mr R.A. van der Velde
 Mr H.J. Veen
 Mevr. Mr P.C. Smit
 Mevr. Mr S. Sewnath
 Mr S.F.J. Smeets
 Mr R.J.J. Flantua
 Mr D.C. Vlieland
 Mr W. Hendrickx
 Mr E. Osinga
 Mr R.P. van der Graaf
 Mr I. Özkara
 Mr M. Mos

Chef de Bureau:
 Mevr. N.P. Bol

Vestiging Arnhem:
 Mr B.P.J. van Riel
 Mr J.A. Schadd

PER TELEFAX 070 3651380

Aan de Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Postbus 20019
 2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 MEI 2008	
ZAAKNR. 2008035871/V2	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Utrecht, 17 mei 2008

Onze ref. : 20803053 RF/RF
 inzake /Asiel

Geeft te kennen,

De heer **geboren op** van Iraakse nationaliteit, verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te Utrecht, Biltstraat 110-112, ten kantore van Louwerse en Van der Velde advocaten, waarvan advocaat mr R.J.J. Flantua verklaart tot het indienen van het onderhavige beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

Dat appellant hierbij hoger beroep instellen tegen de in kopie bijgevoegde uitspraak van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Groningen (verder: de rechtbank), uitgesproken op 25 april 2008 en verzonden op 25 april 2008 (Awb 07/41858) (productie 1).

Appellant overlegt hierbij ook een afschrift van de pleitnota (productie 2)

Het hoger beroepschrift berust op de navolgende grieven.

Grief 1

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank onder rechtsoverweging 2.6 tot en met 2.8 samengevat het volgende:

Niet gebleken is dat de conclusie van de Kmar dat het door eiser overgelegde identiteitsdocument met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet door de bevoegde autoriteiten is opgemaakt en afgegeven, onjuist is. Nu appellant geen andere documenten heeft overgelegd, heeft verweerder artikel 31, tweede lid onder d en f Vw kunnen tegenwerpen en daaraan de conclusie kunnen verbinden dat op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Appellant is van mening dat hij wel een ander document heeft overgelegd dat onderzocht had kunnen worden. Appellant heeft een kopie van zijn lidmaatschapskaart van de KDP overgelegd. Verweerder zegt hiervan dat nader onderzoek naar de authenticiteit niet mogelijk is, omdat het een kopie betreft.

Deze stelling is onjuist. Verwezen is naar werkinstructie 270B van 1 september 2003 waaruit blijkt dat ook naar aanleiding van kopieën documentonderzoek kan plaatsvinden. De rechtbank te Amsterdam komt in haar uitspraak van 30 augustus 2007 (Awb 06/4834) (productie 3) ook tot die conclusie.

Niet gebleken is dat de overgelegde lidmaatschapskaart niet voor nader onderzoek in aanmerking kon komen.

In de eigen praktijk heeft gemachtigde recentelijk in een zaak een individueel ambtsbericht onder ogen gehad waarin kopieën van documenten op authenticiteit zijn onderzocht. De stelling van verweerder nader onderzoek naar de authenticiteit niet mogelijk is, omdat het een kopie betreft, is dan ook niet juist.

Mede gelet op het feit dat niet in geschil is dat appellant uit Irak afkomstig is, had nader onderzoek naar de lidmaatschapskaart kunnen en moeten plaatsvinden.

De rechtbank heeft dit riskend.

Grief 2

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 2.9 tot en met 2.10 samengevat het volgende:

De rechtbank is van mening dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de verklaringen van appellant onvoldoende overtuigen om de gerezen twijfel aangaande zijn identiteit en herkomst weg te nemen.

Er is gaar derhalve volgens de rechtbank geen positieve overtuigingskracht uit van het asielrelaas. Nu het asielrelaas niet geloofwaardig is, kan appellant aan artikel 29, eerste lid onder a, b, en c V w geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Appellant is slechts 4 jaren naar school geweest en het is derhalve niet vreemd dat hij als Koerd, woonachtig in een grensgebied van Noord-Irak en Centraal-Irak beperkt de Arabische taal spreekt.

Een taalanalyse ligt dan ook voor de hand en uit de eigen praktijk weet gemachtigde dat bij enige twijfel aan de herkomst van Iraakse asielzoekers een taalanalyse plaatsvindt. Waarom dat hier niet gebeurt is, is onduidelijk.

Er wordt verwezen in het voornemen en de beschikking naar kaartmateriaal waarop de door appellant genoemde plaatsen niet zijn terug te vinden en ook wordt verwezen naar Google Earth.

De rechtbank verwijt appellant dat het merendeel van de door hem genoemde plaatsen niet op de door hem overgelegde kaarten zijn terug te vinden. Dit wil niet zeggen dat de andere

door appelland genoemde plaatsen niet zouden zijn terug te vinden op ander kaartmateriaal, want er zijn veel gedetailleerdere kaarten dan die appelland heeft overgelegd. Appelland heeft tenminste kaartmateriaal overgelegd en dit kan van verweerder niet worden gezegd. In dit verband is ook verwezen naar een uitspraak van de rechtbank te Arnhem van 5 oktober 2007 (Awb 06/36915) (productie 4) waarin de rechtbank overweegt dat door verweerder geen kaartmateriaal is overgelegd zodat het voor de rechtbank onmogelijk is om de gestelde te verifiëren.

Verweerder had het kaartmateriaal waarop zij zich beroept tenminste moeten overleggen.

Er is volstrekt niet ingegian op de problemen van appelland met de stam in

Gelet op het voorgaande kon dan ook niet zonder nader onderzoek gesteld worden dat het asielrelaas van appelland geen positieve overtuigingskracht heeft en de rechtbank heeft dit miskend.

Grief 3

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op in rechtsoverweging 2.11 samengevat het volgende:

Appelland heeft niet aanmerkelijk gemaakt dat hij uit Centraal Irak afkomstig is en komt hij niet in aanmerking voor en verblijfsvergunning op grond van categoriale bescherming.

Zoals eerder is aangegeven, is niet in geschil dat appelland uit Irak afkomstig is en zoals in grief 1 en 2 al is aangegeven is het onderzoek naar de herkomst van appelland niet volledig geweest. Het is derhalve voorbarig van de rechtbank om te stellen dat appelland niet afkomstig is uit Centraal-Irak en dat hij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van categoriale bescherming.

Grief 4

In de bestreden uitspraak overweegt de rechtbank op in rechtsoverweging 2.12 samengevat het volgende:

De rechtbank is van oordeel dat het beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn niet kan slagen, omdat weliswaar niet in geschil is dat appelland de Iraakse nationaliteit bezit, maar dat niet duidelijk is uit welk deel van Irak appelland afkomstig is.

De veiligheidssituatie in Irak en de vaag of er sprake is van een gewapend conflict dient per gebied te worden beoordeeld. De rechtbank overweegt dat appelland niet heeft gesteld dat in geheel Irak sprake is van gewapend conflict. Hij valt niet onder de reikwijdte van artikel 15c van de Definitierichtlijn. Voorts overweegt dat appelland ter onderbouwing van willekeurig geweld slechts gewezen heeft op vrees voor eerwraak. Aangezien zijn asielrelaas niet geloofwaardig is kan deze vrees, ongeacht de uitleg van het Hof van Justitie aan artikel 15 c van de Definitierichtlijn niet leiden tot verlening van een subsidiaire beschermingsstatus.

Niet in geschil is dat appellant de Iraakse nationaliteit bezit.

De overweging van de rechtbank dat de veiligheidssituatie in Irak en de vraag of er sprake is van een gewapend conflict per gebied dient te worden beantwoord en dat appellant niet zou hebben gesteld dat in geheel Irak sprake is van een gewapend conflict, doet merkwaardig aan.

De verwijzingsuitspraak van uw Afdeling van 12 oktober 2007 betrof een asielzoeker uit Centraal Irak.

In rechtsoverweging 2.8.15 van die uitspraak wordt overwogen dat de tekst van artikel 15c van de Definitierichtlijn niet direct is te herleiden tot de tekst van artikel 3 EVRM. De Afdeling komt dan tot de overweging dat derhalve eveneens een uitleg van artikel 15c van de Definitierichtlijn mogelijk is dat die bepaling in vergelijking met artikel 3 EVRM een aanvullende of andere bescherming beoogt te bieden.

De Afdeling stelt dan ook twee prejudiciële vragen aan Het Hof van Justitie. De Afdeling wil eerst weten of artikel 15c van de Definitierichtlijn overeenkomt met de bescherming die artikel 3 EVRM biedt dan wel een aanvullende of andere bescherming biedt en indien dit laatste het geval is wat de criteria zijn om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus van artikel 15c van de Definitierichtlijn.

Dit zijn zeer algemene vragen over de reikwijdte van artikel 15c van de Definitierichtlijn.

Voorts heeft appellant bij brief van 22 maart 2008 de heropening van het onderzoek door de meervoudige kamer te Amsterdam van 2 januari 2008 en de uitspraak van de rechtbank te Almelo van 21 december 2007 overgelegd. Het betreft hier zaken van asielzoekers uit Noord-Irak waarin een beroep is gedaan op artikel 15c van de Definitierichtlijn. Mede vanwege de verslechterde veiligheidssituatie in Noord-Irak zijn de rechtbanken van oordeel dat de beantwoording van de prejudiciële vragen door het Hof van Justitie van belang is voor de zorgvuldige beoordeling van de asielverzoeken.

De situatie in geheel Irak is derhalve zodanig dat artikel 15c van de Definitierichtlijn relevant is voor asielaanvragen van asielzoekers die uit Irak afkomstig zijn.

In dit verband is ook van belang, zoals ook terecht wordt opgemerkt in de heropening van het onderzoek door de meervoudige kamer van de rechtbank te Amsterdam, dat de tweede prejudiciële vraag ruim is geformuleerd. Aan het Hof van Justitie wordt gevraagd wat de criteria zijn wanneer er sprake is van ernstige en individuele bedreiging als gevolg van willekeurig geweld. Wanneer er sprake is van ernstige en individuele bedreiging als gevolg van willekeurig geweld zal eerst duidelijk worden na de beantwoording van de prejudiciële vragen door het Hof van Justitie..

De ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, wat hier ook van zij, betekent niet dat appellant niet onder de reikwijdte van artikel 15c van de Definitierichtlijn zou vallen.

In de zaak die tot de verwijzingsuitspraak van 12 oktober 2007 heeft geleid was ook sprake van een ongeloofwaardig asielrelaas.

Ook in de heropening van het onderzoek door de meervoudige kamer van de rechtbank te Amsterdam en in de uitspraak van de rechtbank te Almelo was sprake van een

ongeloofwaardig asielrelaas en toch werd de relevantie van artikel 15c van de Definitierichtlijn en de beantwoording van de prejudiciële vragen door het Hof van Justitie voor deze zaken erkent.

Zolang er geen antwoord van het Hof van Justitie van de EU is op de door de Afdeling gestelde prejudiciële vragen kan het asielverzoek van appelland waarbij een beroep is gedaan op artikel 15 c van de Definitierichtlijn niet zorgvuldig en deugdelijk worden behandeld. Aan het Hof van Justitie wordt zonder beperkingen gevraagd welke de criteria zijn om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 15c van de Definitierichtlijn. De vraagstelling geldt voor alle onderdelen van de definitie van artikel 15c van de Definitierichtlijn.

Zolang niet duidelijk is welke de uitleg is, kan niet zonder meer worden gesteld dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas het uitgangspunt is bij een beoordeling op grond van artikel 15c van de Definitierichtlijn.

In dit verband wordt ook gewezen op de uitspraak van de rechtbank te Breda van 20 november 2007, 07/28812, (**productie 5**) waarin de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas ook verwijst naar de onderliggende uitspraak van de rechtbank te Almelo van 21 maart 2007.

De rechtbank overweegt in dit verband:

“Ondanks het door verweerder ingenomen standpunt betreffende de geloofwaardigheid van het asielrelaas heeft de AbRS de prejudiciële vragen over de betekenis van artikel 15, aanhef en onder c, Definitierichtlijn aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, die volgens de AbRS niet duidelijk is, gesteld. Hieruit leidt de voorzieningen rechter af dat aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas geen doorslaggevende betekenis is toegekend door de AbRS”.

De ongeloofwaardigheid van het asielrelaas brengt niet met zich mee dat men geen beroep kan doen op artikel 15c van de Definitierichtlijn. In ieder geval zal moeten worden gewacht op de antwoorden van het Hof van Justitie van de EU.

In de bestreden uitspraak loopt de rechtbank ten onrechte vooruit op de beantwoording van de prejudiciële vragen door het Hof van Justitie

Op grond van voorgaande grieven is appelland van mening dat de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.

Conclusie:

Gezien bovenstaande grieven verzoekt appelland U het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak te vernietigen.

Voorts wordt verzoekt verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Louwerse
van der **Velde**
ADVOCATEN NV

Een afschrift van dit hoger beroepschrift wordt aan procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag gezonden.

Hoogachtend,

R.J.W. Plantua

* Correspondentie uitsluitend naar Postbus 13273, 3507 LG Utrecht *
* Biltstraat 110-112 * 3.172 BJ Utrecht * Telefoon: 030-2733122 * Telefax: 030-2735311 *
* Vestiging Arnhem bereikbaar onder Telefoonnummer 026-3549949 * Telefaxnummer 026-3549959 *
* St. Dordengelden 41.36.72.794 *

6

Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard. Behouders voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering, in voorkomend geval, aanspraak op een uitkering geeft.